31 ağustos 1974

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 5 / Sayı - 99 / 200 Kuruş

«Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!»

BÜYÜK ZAFER'in ÖYKÜSÜ

BİSİKLET

Bisiklet armağanımız için okurlarımızın gönderdiği yazılar seçilerek tasnif edilmiştir. Seçilen yazıların yayınına devam ediyoruz. Yayınlanan yazılar arasında seçilecek en güzeline armağanımızı sunacağız.

****

Bisikleti Neden Seviyorum

Ben onun üzerinde kendime daha çok güvenirim. O beni büyük bir güven içinde hayaller dünyasına götürür. Üzerinde giderken suratıma çarpan rüzgar beni biraz kendime getirse bile onun âşığı olmaktan beni kurtaramaz.

Ben bisikleti daha çok bana yeni çevreler kazandırdığı, kişiliğimi herkese tanıttığı ve kendimi bana öğrettiği için severim.

Cumhur Şenkeser

●

Bisikleti neden seviyorsunuz ?

Benim gibi bisikleti olmayan her arkadaş için çok zor bir soru.

Bilmem !!! Belki güzel bir bisiklete sahip olmadığımdan . Belki de... arslan gibi heybetli göründüğünden, aynası, kornası, lâmbası olduğundan seviyorumdur bisikleti. Ama insanlar doğuştan severler bazı şeyleri. Ekmeği, suyu, güzel olan her şeyi...

İşte ben de doğuştan seviyorum bisikleti. Güzel olan her şeyi sevdiğim gibi.

Sevgiler Saygılar

ZEKİ Ağaçgözgü

Ben orta ikiye geçen bir kızım. Aynı yaşta, komşu kızı olan arkadaşımla beraber oynar, beraber gezeriz.

Yalnız aramızda bir fark var. Onun bisikletinin olmasıdır. Beni arada bindirmesine rağmen doyamıyorum. Fakat her gece rüyamda bir bisikletle bütün dünyayı dolaşıyorum. Bu bakımdan gündüzlerin çok kısa gecelerin çok uzun olmasını ve rüya bisikletimle uzun uzun gezerken büyük arzumun yerine gelmesini istiyorum.

Meltem Albayrak

●

Genellikle çocukların en sevdiği şey bisiklettir. Ama bazı ailelerin durumları iyi olmadığı için çocuklarına bu güzel hediyeyi ikram edemezler.

Bir gün rüyamda babam bana bisiklet almış. Hergün, her saatte ona biniyormuşum. Ama birgün bıraktığım bir yerde geri döndüğümde yok olduğunu gördüm. O sırada uyandım. Babama şöyle bir söz söyledim :

- Bisikletimi sen mi sakladın ?

Babam beni okşıyarak :

- Rüyanda bisikletin mi vardı?

dedi.

Bahadır ÜNAL

ARKADAŞIM

Bu devirde insanın kafa dengi bir arkadaş bulması ne kadar zor... Her gün biriyle kavga ediyorum ve yalnız kalıyorum... Halbuki bir bisikletim olsa...

İşte bana uyacak, beraber gezip dolaşacağımız, sessiz uysal, hem de itibarımı yükseltecek pırılpırıl, sükseli bir arkadaş ... Hem masrafı da yok... Öyle ya benzin parası vermek zorunda, değilim. Dünyada benzin sıkıntısı varken bir karış dili, aç bir midesi olmayan hem de böyle sine bir arkadaşı kim istemez.?

BİNNUR BAYKAL

●

Bisiklet benim için iki tekerli bir araçtan öte iyi bir arkadaştır. Sıcak yaz günlerinin en güzel saatlerinin onunla geçeceğine inanıyorum.

Birçok arkadaşım gibi benim de en büyük arzum yorulmadan, fazla terlemeden yaz günlerinin tadını rahatça çıkarabileceğim bir bisiklete sahip olmaktır.

Birçok çocuk gibi benim hayal dünyamın en güzel köşesini bir bisiklet süsler. Dileğim bütün bu hayallerin gerçek olmasıdır.

Nejat Coşkun

Milliyet ÇOCUK dergisi
Cumartesi günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü/ NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●
Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu-İstanbul Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri
ABONE : Yıllık 100 TL. (Uçak postası 123 TL.) Altı aylık 50 TL. (Uçak postası 61.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

RED KİT

AMERİKALILAR SÜRÜDEN KAÇMIŞ DANALARINA "MAVERİCK" ADI VERİRLER. İŞTE BÖYLE BİR DANA BAĞIMSIZLIĞA KAVUŞMAK AMACIYLA SÜRÜDEN KAÇMIŞTI... BU DANANIN ÇOK GARİP BİR HİKAYESİ VARDIR...

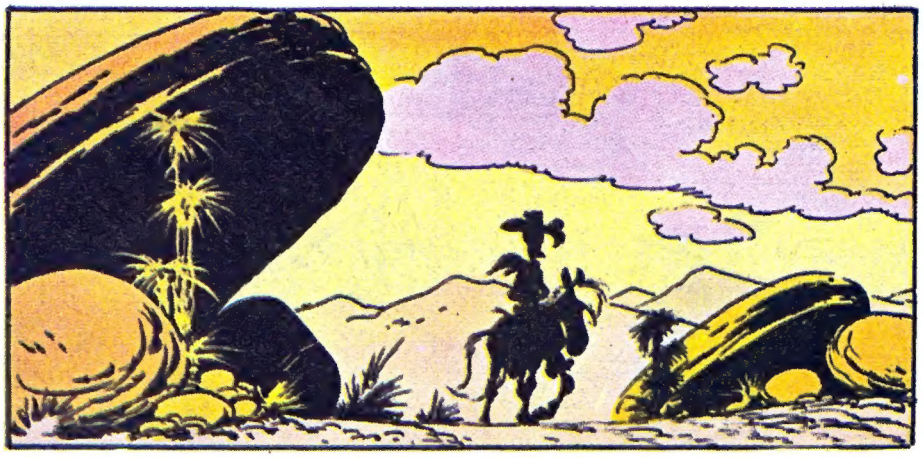

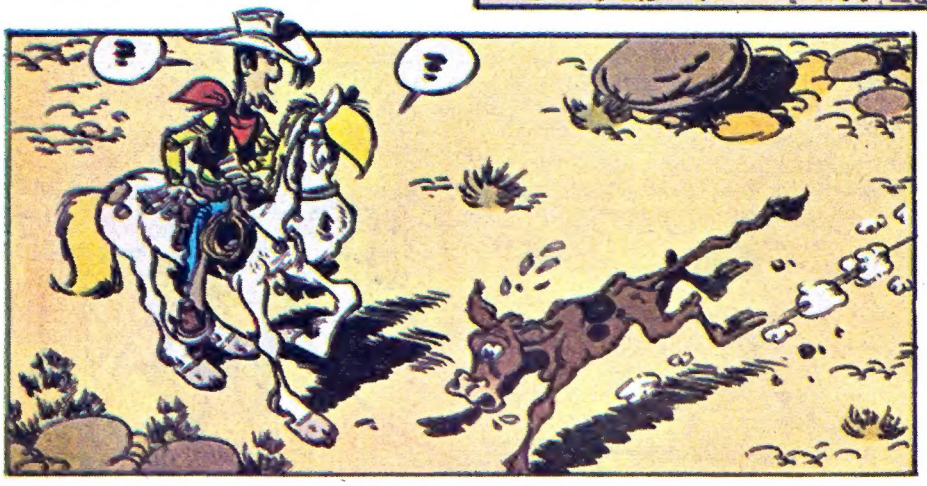

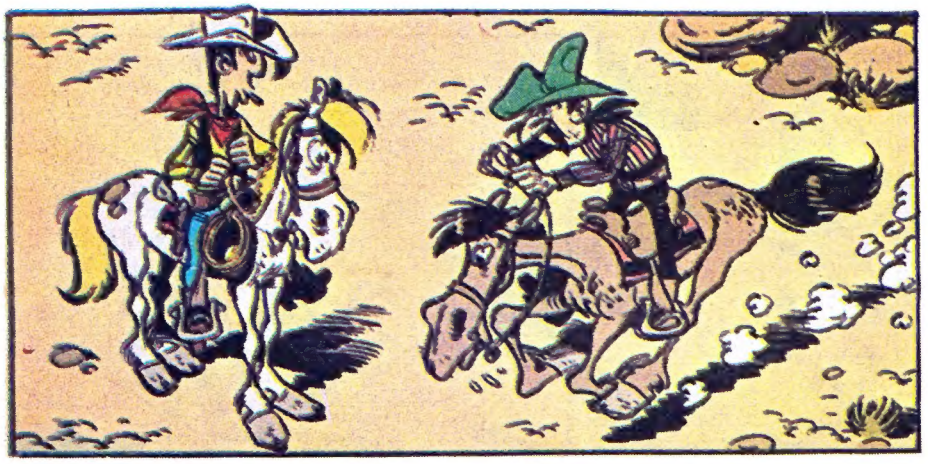

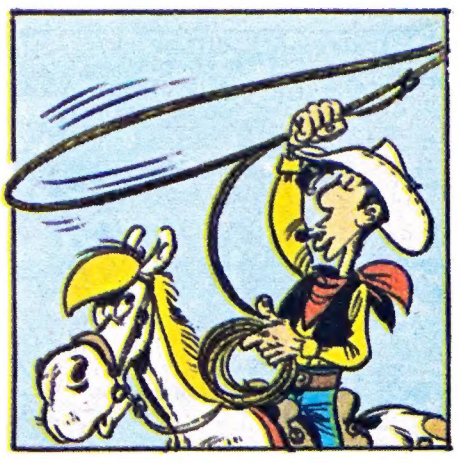

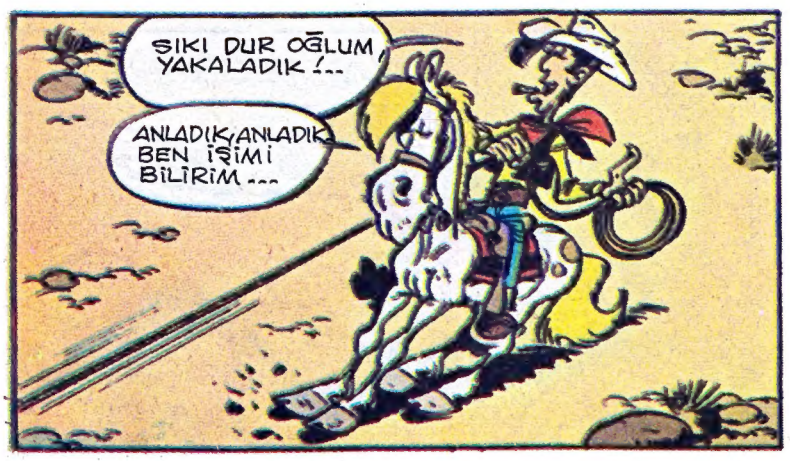

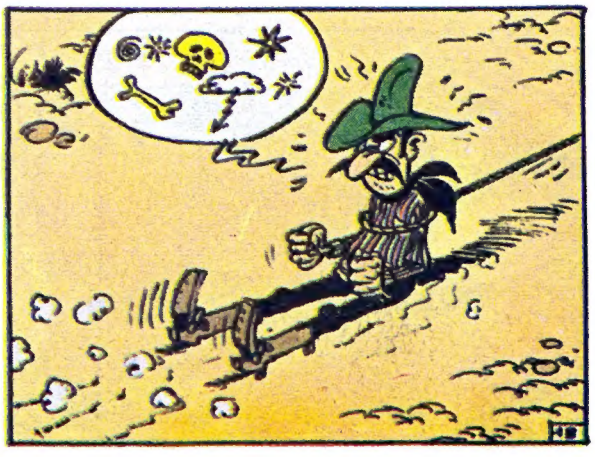

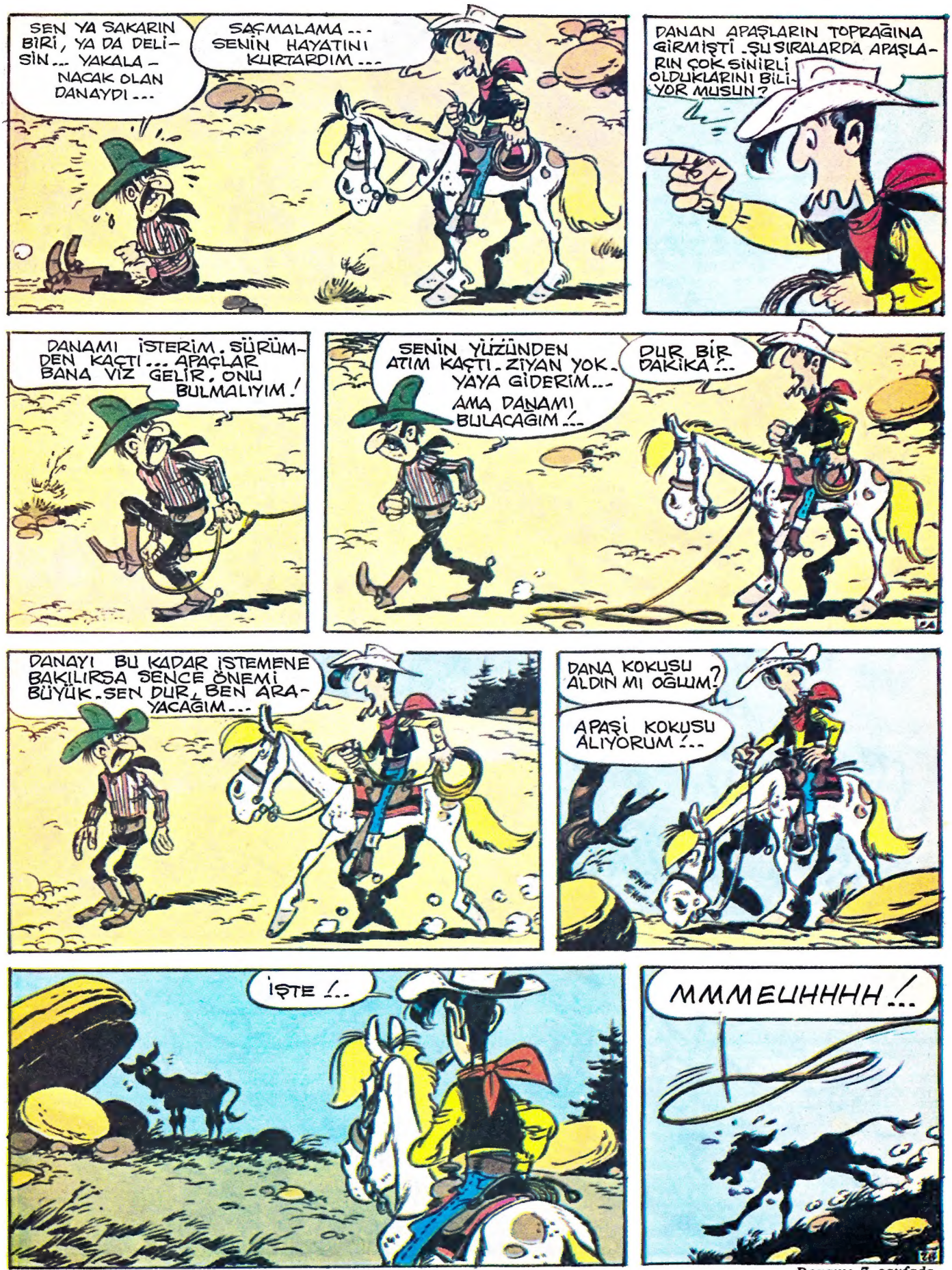

Devamı 7. sayfada

30 AĞUSTOS BÜYÜK ZAFER

AKDENİZ'E

26 Ağustos gece sabaha karşı
Topların çelik ağzı çaldı bir hücum marşı
Bu ölüm bestesinin içinde yandı dağlar
Alt üst oldu siperler, eridi demir ağlar

Fırtınadan yeleli yıldırımdan kanatlı
Alevlerin içinden geçti binlerce atlı
Çığlıkla iniltiyle sarsıldı, köşe bucak
Savruldu gökyüzüne kafa kol, gövde, bacak,

Rüzgârlarla atbaşı, yarış etti bu akın
Şimdi yakınlar uzak, şimdi uzaklar yakın.
Akdeniz ayakları altında ordumuzun
Mavi bir atlas gibi serilmişti upuzun

Çekti Kadifekale albayrağını yine
Güzel İzmir büründü yine eski rengine
Süngüler ilk amaca tam on dört günde vardı
O gururlu alınlar yere düşüp yalvardı.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Atatürk Büyük Taarruz başlangıcındaki genel durumu şöyle anlatıyor :"Baylar, artık Büyük Taarruzdan söz etmek zamanı geldi. Bilirsiniz ki Sakarya Meydan Savaşından sonra düşman ordusu, büyük ve kuvvetli bir grupla Afyonkarahisar-Dumlupınar arasında bulunuyordu. Bir başka kuvvetli grubu ile de Eskişehir bölgesinde idi. Bu iki grup arasında yedek kuvvetleri vardı. Sağ yanını, Menderes bölgesinde bulundurduğu kuvvetlerle, sol yanını da İznik Gölü kuzey ve güneyindeki kuvvetleriyle koruyordu. Denilebilir ki, düşman cephesi Marmara'dan Menderes'e kadar uzanıyordu.

Düşman ordusunun kuruluşunda üç kolordu ve bir takım bağımsız birlikler bulunuyordu. Üç kolordusunda on iki tümen vardı. Bağımsız birlikleri de ayrıca üç tümene eşitti. Biz, Batı Cephesindeki kuvvetlerimizi iki ordu olarak örgütlemiş ve düzenlemiştik.. Bundan başka, doğrudan doğruya

cepheye bağlı örgütlerimiz de vardı. Bizim bütün birliklerimiz on sekiz tümen idi. Bundan başka, üç tümenli bir süvari kolordumuz ve ayrıca er sayıları daha az olan iki süvari tümenimiz vardı. Kuruluşları başka başka olan iki düşman ordu karşılaştırılırsa, iki tarafın insan ve tüfek güçleri aşağı yukarı birbirine denk bulunuyordu. Yalnız, Yunan ordusu, -dünyanın özgür ve kendisine yardımcı olan fabrikalarına dayandığı için- makineli tüfek, top, uçak, taşıt, cepane ve teknik gereç bakımından daha üstün durumda bulunuyordu... Öteyanda bizim ordumuzun da süvari sayısı bakımından üstünlüğü vardı..."

Taarruz planının ana çizgileri...

Atatürk Büyük Nutuk'unda Taarruz plânını aşağıdaki şekilde anlatmaktadır : "Baylar, düşman ordusunun cephesinden ve örgütlerinden söz etmiş, ona karşı Batı Cephesindeki kuvvetlerimizin iki ordu olarak örgütlenip düzenlendiğini söylemiştim. Öteden beri tasarladığımız taarruz plânımızı da ana çizgileriyle anlatayım :

Düşündüğümüz, kuvvetlerimizin çoğunu düşman cephesinin bir yanında ve elden geldiğince dış kanadında toplıyarak, kesin sonuçlu bir meydan savaşı yapmaktı. Bunun için uygun gördüğümüz durum, büyük kuvvetlerimizi düşmanın Afyonkarahisar yakınlarında bulunan sağ kanat grubu güneyinde ve Akarçay ile Dumlupınar karşısına dek olan yerde toplamaktı. Düşmanın en can alacak önemli noktası orası idi. Çabuk ve kesin sonuç almak, düşmanı bu kanadından vurmakla olabilirdi."

Lord Kinross ise taarruz plânını uzun araştırmalar sonucunda şöyle tesbit etmiştir. "Taarruzun temelini stratejik, sonra taktik sürpriz teşkil ediyordu. Mustafa Kemal, bir ay süresince gerekli birlikleri gizlice kuzeyden güneye çekti. Kıtalar gece yol alıyor, gündüzleri köylerde ve ağaç altlarında dinleniyorlardı. Böylece keşif uçuşu yapan düşman uçakları onları göremiyordu. Bir yerde yol yapılacağı vakit, düşmanı aldatmak için gereksiz olan yerlerde de aynı şekilde yapıma girişiliyordu... Bu arada, Eskişehir önünde sadece küçük bir kuvvet kalmış olduğu halde, sanki bir sürü tümenden kurulu bir yığınak varmış gibi, geceleyin ateşler yakılıyor ve gündüzün bunları takviyeye yeni birlikler gönderiliyor sanısını vermek için yollarda toz kaldırılıyordu. Mustafa Kemal böylece, stratejik sürprizin tam olması için çalışmaktaydı..."

Çay ziyafetine gider gibi savaşa gittiler..

Lord Kinross devam ediyor... "İstanbul'daki Yüksek Komiserler, şehre yönelen Yunan tehdidini tartışırlarken, Mustafa Kemal'le kurmay heyeti Akşehir'de bir futbol maçı seyrediyordu. Bu, Genel Kurmay toplantısını gizlemek için bulunan bir bahaneydi... Toplantıda İzmir yönündeki Türk taarruzunun tarihi ile son hazırlıklar kararlaştırılıyordu. Taarruz planı, dokuz ay öncesinden, Mustafa Kemal' le Fevzi ve İsmet Paşalar arasında tasarlanmış bulunuyordu. Fevzi Paşa bunu harita üzerinde açıkladı. Arkadan, Mustafa Kemal hazır bulunan paşalara düşüncelerini sordu. İçlerinden bir çoğu birtakım tenkitler ileri sürdüler. Plânın aslından çok, uygulanacak tarihe itiraz ediyorlardı. Her zamanki gibi kararsız olan İsmet Paşa, plânın şu anda kesin bir zafere ulaşacağından şüpheliydi. Ona kalırsa sağlam bir savunma sistemi uygulaya rak Yunanlıları yıpratmak daha doğru olurdu. Yok, ille taarruz isteniyorsa, kendisine hazırlıklarını tamamlamak için biraz vakit bırakılmalıydı.

Savunma duygusu sanki herkesin içine işlemişti. İsmet Paşa'nın kuşkularını paylaşan başkaları da vardı. Şimdi ellerinde bir ordu varken, onu kaybetmeyi göze alamıyor, ordunun hazırlığı henüz tamam değildir, diyorlardı. Harbiyede Mustafa Kemal'e hocalık etmiş olan 2. Ordu komutanı, memleketin varı yoğu demek olan ordu tehlikeye atılırsa, asıl varlığının da tehlikeye düşeceğini söyliyerek itiraz etti... Mustafa Kemal, Fevzi Paşa'ya bunun gerçekten böyle olup olmadığını sordu. Evet cevabını alınca kendisine döndü ve "Pekâlâ, sayın hocam, dedi. Şimdi artık Harbiyede savaş oyunu oynamıyoruz. Yurdumuz için kesin bir sonuç elde etmek uğruna bütün varımızı yoğumuzu ortaya koyacağız.)

Mustafa Kemal, paşaların düşüncesini yoklamayı uygun görmüş olmasına rağmen, kararını zaten vermiş bulunuyordu. Seziş, kararlılık, siyasal görüş, düşman psikolojisini anlayış konusunda başkalarında bulunmıyan o olağanüstü hal sayesinde hem zafere güveniyor, hem de tedbiri elden bırakmıyordu. Ordunun ağustos ortalarında taarruz için hazır olmasını emretti. İsmet Paşa ayağa kalkarak hazır olduğu vaziyeti aldı ve cephe komutanı olarak hepsi adına : Düşüncemizi öğrenmek istemiştiniz, dedi, biz de açıkça belirttik. Ama, bu bir emirse, boyun eğeriz...

Mustafa Kemal Ankara'ya döndü. Daha burada -muhalefet bir yana- Kabine ile görülecek birtakım işleri vardı. Fevzi Paşa, kazanma şansının yüzde seksen olduğunu söylüyor, yüzde yirmiyi de savaşın talihine bırakıyordu. Bu sözler Hükümetteki iki muhalif ekibin kötümserliğini biraz olsun gidermişti... Kabine taarruzu onayladı... Geriye ordunun morali bozuk ve kıpırdıyamıyacak halde olduğu yolunda propaganda yapan muhalefet kalıyordu. Bu bir yandan, Mustafa Kemal'in Ali Fuat Paşa'ya gizlice söylediği gibi, işe yarıyacak bir şeydi;

Devamı II. sayfada

Kuvvetlerin Durumu :

Ordular	İnsan	Tüfek	A. Mk. Tüfek	H.Mk. Tüfek	Top	Kılıç
Türk Ordusu	186.900	98.956	839	2025	323	5286
Yunan Ordusu	195.000	130.000	1002	3152	344	3000

AFERİN SANA YAVRUM!..
AFERİNDEN BAŞKA ŞEY DE YOK!..
GNNNGG!

APAŞLAR BİZİ GÖRMEDEN KAÇMALIYIZ!.. HAYDİ ...

ELLER YUKARI ÇAKAL!..

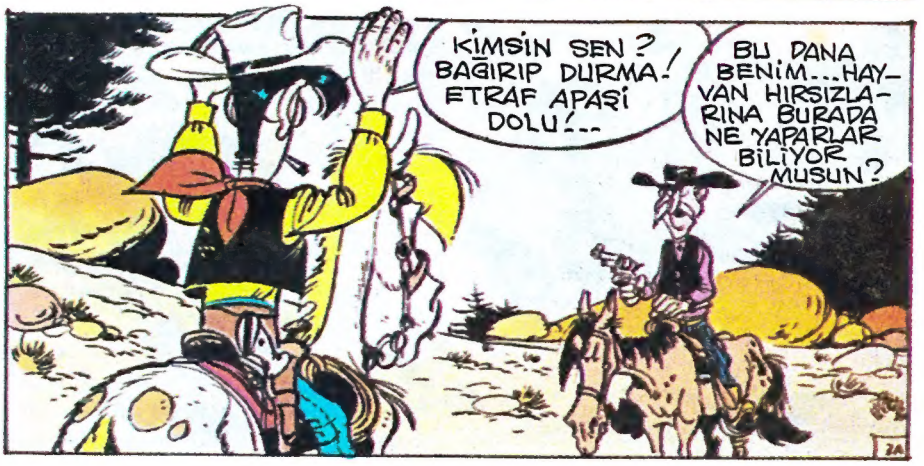
KİMSİN SEN? BAĞIRIP DURMA! ETRAF APAŞİ DOLU!...
BU DANA BENİM... HAYVAN HIRSIZLARINA BURADA NE YAPARLAR BİLİYOR MUSUN?

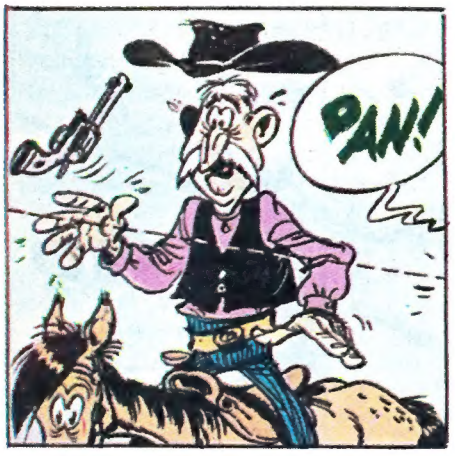
PAN!

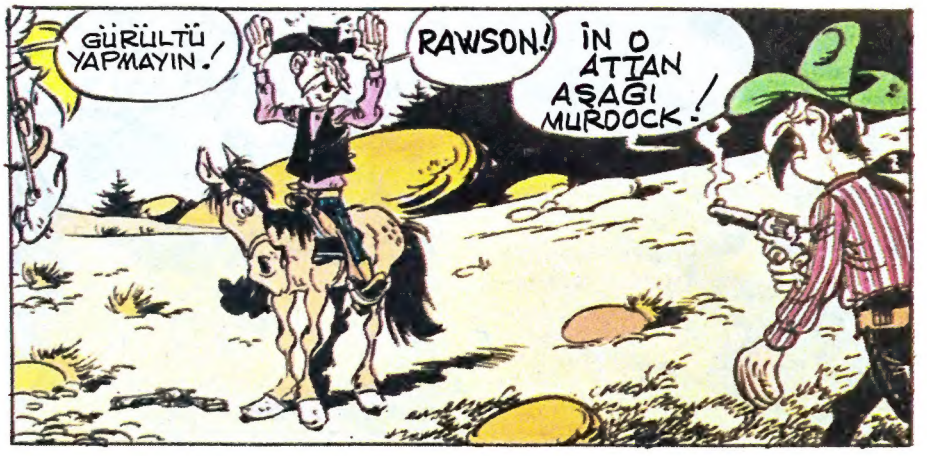
GÜRÜLTÜ YAPMAYIN!
RAWSON!
İN O ATTAN AŞAĞI MURDOCK!

HEP AYNI ŞEY. BU DANA BENİM MURDOCK. ONU ALAMAZSIN!
NE MÜNASEBET... O BENİM SÜRÜMDEN KAÇTI... BUGÜN DAMGALAYACAKTIM!..

BURADA DURMAYALIM. TABANCA SESLERİ APAÇİLERİ KUŞKULANDIRDI!..

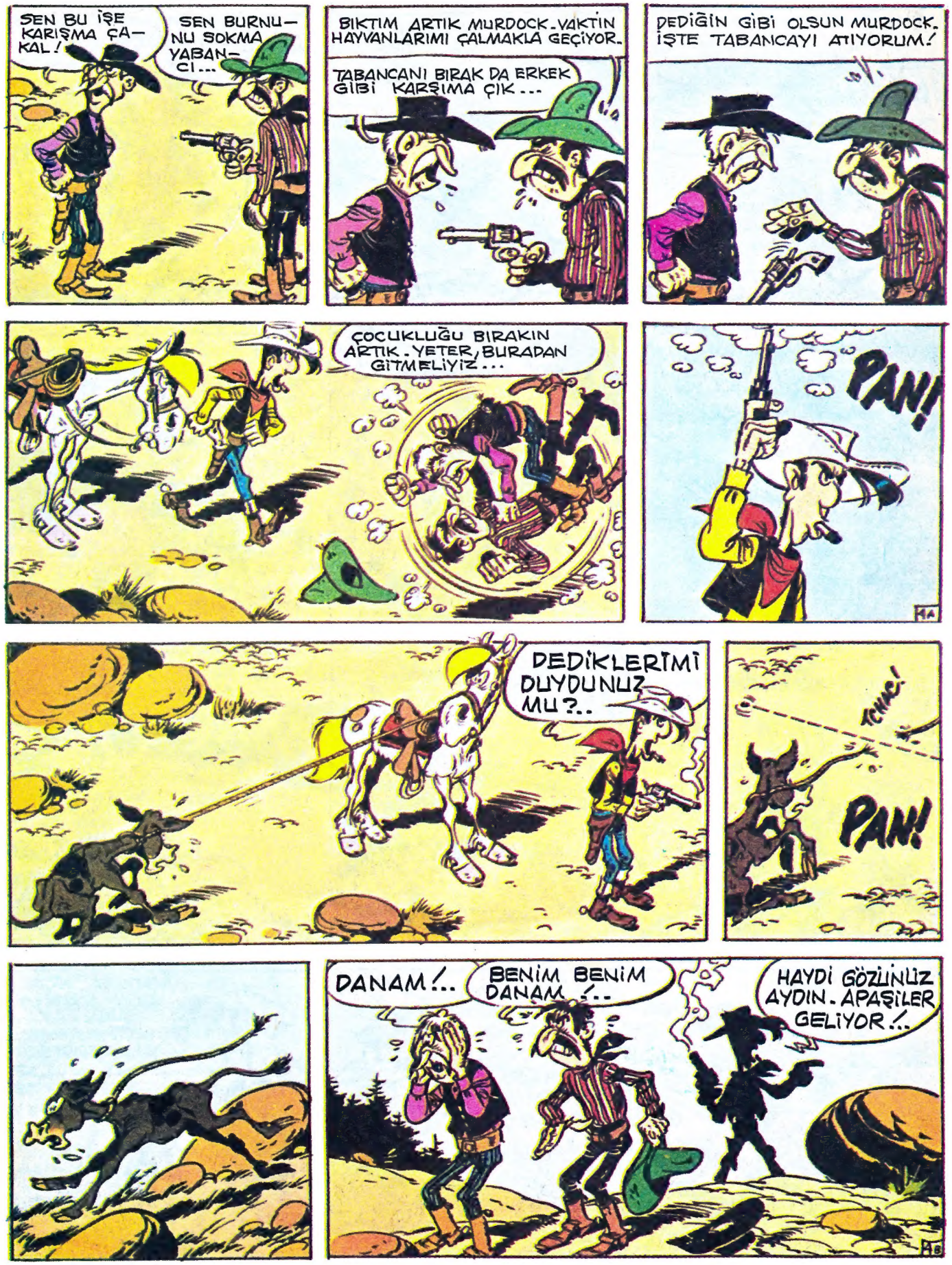
SEN BU İŞE KARIŞMA ÇAKAL!
SEN BURNUNU SOKMA YABANCI...
BIKTIM ARTIK MURDOCK. VAKTİN HAYVANLARIMI ÇALMAKLA GEÇİYOR.
TABANCANI BIRAK DA ERKEK GİBİ KARŞIMA ÇIK...
DEDİĞİN GİBİ OLSUN MURDOCK. İŞTE TABANCAYI ATIYORUM!
ÇOCUKLUĞU BIRAKIN ARTIK. YETER, BURADAN GİTMELİYİZ...
PAN!
DEDİKLERİMİ DUYDUNUZ MU?..
ÇIKK!
PAN!
DANAM!..
BENİM BENİM DANAM!..
HAYDİ GÖZLÜNÜZ AYDIN. APAŞİLER GELİYOR!..

PAN!
PAN!
PAN!
PAN!
PAN!
PAN!
PAN!
PAN!
BENİMKİN — DEN BAŞKA TABANCA DA YOK!...

PAN!
PAN!
PAN!
BELKİ KAÇABİLİRİZ...
SEN DELİ MİSİN? NASIL KAÇABİLİRİZ?..

DANAMI BULMALIYIM!..
DANA BENİM... BEN GİDİYORUM!..
SA

KİMSE GİDEMEZ!.. BU DANADAN BIKTIM. BU DANANIN NE ÖZELLİĞİ VAR SANKİ?..

MURDOCK BENİM KOMŞUM... İKİMİZ DE HAYVANCI—YIZ!...
RAWSON BENİ KISKANIYOR. DAHA ÇOK HAYVANI OLSUN DİYE BENİMKİLERDEN ÇALIYOR!...

MURDOCK, BENİ GENE HIRSIZLIKLA SUÇLUYORSUN!...
TIC!

KAVGA EDECEĞİNİZE DUA EDİN... KURŞUNUM BİTTİ... VE APAÇİLER SALDIRIYOR...

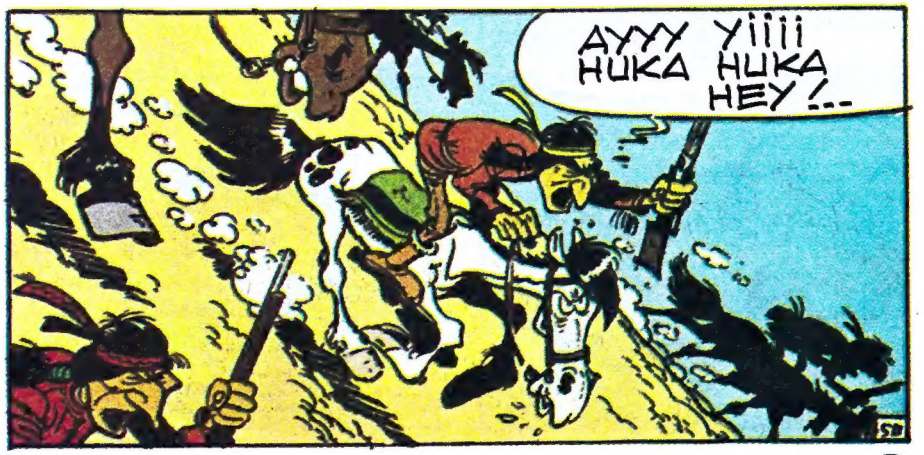
AYYY Yİİİİ HUKA HUKA HEY!...

TARİ TRALA RARİİİ...

SUVARİLER KURTULDUK!

BİRAZ SONRA...

HER ZAMANKİ GİBİ TAM VAKTİNDE YETİŞTİNİZ...

EVET AMA, BU SEFER DANANIN YARDIMIYLA YETİŞTİK...

ONUN APAÇİLERİN TOPRAĞINDAN ÇIKTIĞINI GÖRDÜK. BOYNUNDA KEMENİN PARÇASI OLDUĞUNU FARKEDİNCE SAHİBİNİN TEHLİKEDE OLACAĞINI DÜŞÜNDÜK...

O BENİM DANAM!

HAYIR BENİM!

YETER ARTIK... SUSUN DA BENİ DİNLEYİN...

BU DANANIN SİZİ KURTARMAKTA BÜYÜK ROLÜ OLDU. SAVAŞI ONUN YARDIMIYLA KAZANDIK! ONU 18. SUVARİ ALAYININ MASKOTU YAPACAĞIZ. BİZE VERİN.

BU TEKLİFİ GERİ ÇEVİREMEZSİNİZ... O HAYATIMIZI KURTARDI... HEM DE ARANIZDAKİ ANLAŞMAZLIK ORTADAN KALKACAK...

TAMAM!

BUNDAN SONRA ORTAK OLUP SÜRÜLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM...

İŞTE DANA BAŞI BUNDAN SONRA 78. SUVARİ BİRLİĞİNİN MASKOTU OLDU...

♪ BEN BİR YALNIZ KOVBOYUM... EVİMDEN OCAĞIMDAN ÇOK UZAKTA... ♪

Son

6. sayfadan devam

çünkü düşmanın taarruzun yakınlığını sezmesini önlüyordu. Lâkin o yine de, nüfuzlu bazı kimselerin bu konudaki kuşkularını yatıştırmaktan geri durmadı.

Güvenliğe önem veren modern kafalı bir subay olarak Mustafa Kemal taarruz tarihinin gizli tutulması gerektiğini çok iyi anlıyordu. Zira stratejik plânının başarısı herşeyden önce sürprize dayanmaktaydı. Cepheye gittiği çok az kimseye söylenmiş, onlara da sanki Ankaradaymış gibi davranmaları bildirilmişti. Ali Fuat Paşa, mebuslara, daha o gece beraber yemek yediklerini söyliyecekti. Yabancı ajanlar arasında, sürekli olarak, ordunun henüz taarruza hazır olmadığı söylentisi yayılıyordu. Çankaya'daki nöbetçilere, içeriye kimseyi sokmamaları için talimat verildi : "Gazi'nin işi vardı. Gazeteler, onun ertesi günü Çankaya'da bir ziyafet vereceğini yazıyorlardı. Oysa Mustafa Kemal daha şimdiden cepheye karargâhına gitmişti bile.

Annesine, elini öpüp vedalaşırken bir çay ziyafetine gittiğini söylemişti. Zübeyde Hanım onun üniformasına, çizmelerine bir göz attıktan sonra : "Bu çay ziyafeti değil" dedi. Mustafa Kemal onu yatıştırarak yanından ayrıldı. Annesi daha sonra bölge komutanına telefon ederek nerede olduğunu sordu; kendisine yine - çay ziyafetindedir diye cevap verildi. - Zübeyde Hanım: Hayır, dedi. Biliyorum savaşa gitti. Oğluna bir mektup yazdı : Oğlum, seni bekledim. Gelmedin. Çaya gittiğini söylemiştin bana. Ama cepheye gittiğini biliyordum. Senin için dua ettiğimi bilmeni isterim. Savaşı kazanmadan gelme.

Mustafa Kemal o gece, yakınlarından birkaç kişiyle Ankara dışında bir yerde yemek yedi. Cephede bulunduğu sürece, her zamanki gibi, içkiyi hemen hemen keseceği için, o akşam bol bol içti... Ayrılırken, ellerini omuzlarına atarak : şimdi doğru cepheye gidiyorum, dedi, taarruza başlamak için. İçlerinden biri şaşkınlıkla : Paşam, ya başaramazsanız diye sordu. Ne demek istiyorsunuz ? Taarruzun başlangıcından on dört gün sonra Yunanlıları denize dökmüş olacağım.

Trene binecek yerde o gece Tuz Gölü üzerinden otomobille Konya'ya gitti. Orada, geldiği bildirilmesin diye, telgrafhaneye el koydu. Fethi bey Londra'dan, Lord Curzon un kendisiyle görüşmek istemediğini tellemişti. Taarruzun tam vakti idi. Mustafa Kemal, Konya' dan Akşehir'e gitti. Orada ordu komutanlarına son emirlerini verecekti.

25 Ağustos akşamı Mustafa Kemal, Anadolu ile dış dünya arasında bütün haberleşmeleri kesme emrini verdi. Karargâhını ovadan Şuhut kasabası yakınlarındaki dağlık bölgeye, oradan da Kocatepe' nin arkasındaki bir kampa taşımıştı. Birlikler, yamaçlardaki mevzilerini almak için gündüzleri keşif uçaklarına karşı gizlenerek, geceleri de çok kere düşmanın birkaç yüz metre yakınından geçerek yol alıyorlardı.

Kocatepe'ye konan Kartal

Çadırlarda gaz lâmbaları ile mum fenerleri yanıyordu. Belirlenemiyen yönlerden cırcır böceklerinin uyku verici sesleri geliyor, uzaktan uzağa köpekler havlıyor, ordugâhın hemen önünden söğüt ağaçları ile örtülmüş küçük bir dere şırıldıyarak akıp gidiyordu. Ay hilâl şeklindeydi. Hilâlin önünde bir yıldız parlıyordu. Öteki yıldızlar yer yer göz kırpıyordu. Ay ve yıldızların hafif ışıkları altında süngüleri parlıyan nöbetçilerin ve devriyelerin ayak sesleri sessizliği belli belirsiz noktalıyordu.

Mustafa Kemal, sivri ve ak bir asker çadırında, üstünde gaz lâmbası yanan küçük bir masanın başında oturuyor, yazıcı Muzaffer Bey karşısında hazırol durumunda bekliyordu.

-Emriniz Paşam ?

-Hazır mıyız ?

Mustafa Kemal bunu söyliyerek kalktı. "Henüz bozulmamış portatif karyolasının üzerinden tabanca kemerini alıp takındı." Bir baloya gider gibi giyimliydi ve traş olmuştu. Eldivenlerini de takarak çadırdan çıktı. Düşmanın bulunduğu yere doğru bir süre baktı. Sonra gaz ve mum fenerlerinin ışığı altında Kocatepe'ye çıkmağa başladı ... Öne doğru çokça eğilerek yürüyordu. Arazi çok engebeli ve taşlıktı.. Bu yüzden çok ağır ilerliyordu. En sonunda tepenin doruğuna çıktı ... Çevresindekilerin varlığından bile habersiz görünüyordu. Bütün varlığıyla düşmanın karşısındaydı. Ünleyeceği bir tek varlık düşmandı... Kendi kendisine söylenir gibi: "Allah Türk Ulusunu ve ordusunu koruyacaktır" dedi. Sabahın dört-dört buçuğu sıralarıydı. Katran rengi karanlık, hızla eriyip yerini kül rengi, sonra mavimtrak bir deniz-altı aydınlığına bıraktı. Kocatepe'nin doruğuna dikilen Başkumandanlık flâması ile ordu ve kolordu flâmaları meydana çıktı. Tepeyi dolduran ve hafif sis ortasında yarı kaybolan insanlar, bir tapınaktaymış gibi susuyor ve olacak bir şeyi bekliyordu. Başkumandanın çiğnediği kekik saplarından mis gibi bir kekik kokusu yükseliyordu. Başkumandan batarya dürbünüyle düşman siperlerini gözlemeğe başladı.

26 Ağustos sabahı saat dördü çeyrek geçiyordu. Birdenbire dağı taşı dolduran sessizliği bir tek topun gürültüsü yırttı ve paramparça etti. "İlk mermiyi atan onbuçukluk bir obüstü." Düşman siperlerinin önüne düşen mermi havaya bir toprak ve duman direği kaldırdı.

→

Namluları düşman siperlerine çevrilmiş, iki yüz top, onbuçukluk obüsün arkasından, şimdiye kadar buraların işitmediği korkunç bir gürültüyle ateş etmeğe başladı. Avlarını iyi gözetliyen bataryalar, mermilerini tam onların üstüne sağnak gibi yağdırıyordu... Düşman siperlerinin önündeki tel örgüsü bölgesi ve siperleri içi, bir dev kazanı gibi kaynıyordu. Bütün cephe boyunca toprak ve duman direkleri yükseliyordu.

Düşman topçusu da uyanarak engelleme ateşine başladıysa da rastgele ateş ettiğinden etkili olamıyordu. Türk topçularının yok etme ateşi, düşmanın bir yılda geçilemiyeceğini söylediği tahkimatı havaya uçuruyordu. Oysa bir İngiliz Generali bu tahkimatı Verdün tahkimatına benzetiyor ve Türkler burayı altı yılda alırlarsa altı günde aldık diye öğünsünler diyordu. Mustafa Kemal'in orduları altı saatte tahkimatı yok edivermişti.

Topçular bu hovardaca top mermisi karşısındakaygulandılar.. Bu kaygularını Mustafa Kemal'e duyurdular. "Mermiler bu saat için - dir. Tek mermi kalıncaya kadar ateşi sürdürün. Cepane ikmalimizi düşmandan yapacağız" emrini verdi.

Mustafa Kemal, Kocatepe' den, piyade yığınlarının bir süngü ormanı gibi ilerleyerek sırtları aştığını gördü. Sabah güneşi, bu süngü ormanında göz kamaştıran oyunlar oynuyordu. Kuytu vadileri ve dereleri örten sisler, geniş avcı hatları durumunda ilerliyen piyade yığınlarını ara sıra gözden yitiriyordu.

Başkumandan bir yanında Sovyet Elçisi Medivani, öbür yanında da Azerbaycan Cumhuriyetinin Elçisi dikiliyor, hepsi de Türk askerinin tel örgüler sistemini nasıl aşacağını görmek istiyordu. Medivani Mustafa Kemal'e :

-Türk askeri şimdi bu tel örgüleri nasıl aşacak?

Öyle bir andı ki onbinlerce insan sırtlarındaki çantaları çıkarıp tel örgülerin üzerine atarak köprüler ve basamaklar yaptılar. O zaman Mustafa Kemal Medivani'ye şöyle dedi :

-İşte, böyle geçecekler.

Türkler yalnız, sağda ve solda olmak üzere, iki önemli nokta - da güçlü bir direnme ile karşılaşmış ve başta hedeflerini ele geçirememişlerdi. Solda, Çiğiltepe'yi almakla görevli genç bir subay, bu işi başaramadığı için canına kıymıştı. Savaş ateşi içinde acımak ne dir bilmeyen Mustafa Kemal, onun boş yere kendisini öldürmesine fena kızdı. Aslında bu birlik kendinden bekleneni yapmış, mevzi aynı gün ele geçirilmişti. Gazi ancak akşama doğru yumuşadı ve (yazık oldu çocuğa) dedi.

Sağda da bunun gibi iyice tahkim edilmiş bir yer vardı ;uçurumlu bir bayır. Yunanlılar burada Türklerin bir çok hücumlarını püskürttüler. En sonunda Musta Kemal, yanında Kolordu Komutanı Kemalettin Sami Paşa ile oraya geldi. Mustafa Kemal : "Yunanlıların kazandığını görmektense, gök kubbe başımıza yıkılsın, daha iyi!" dedi. Birlikler önünde bir konuşma yaparak aralarından gönüllü istedi, fakat yalnız ölüme hazır olanları...Hepsi ileri atıldılar. Türk askerlerinin zayıf damarını iyi bilen Mustafa Kemal, onlara çıkışarak korkaklıklarını yüzlerine vurdu...Karılarına layık değildiler, boş düşseler yeri vardı.

Erlerin tepesi atmış, öfkelenmişlerdi. Mustafa Kemal böylece askerlerin kanını iyice kaynattıktan sonra, demir tel örgülerini ve bayırı aşmalarını emretti. Yunan ateşi onları ot gibi biçti. Biraz sonra Türk ölüleri tel örgülerin önünde ehramlar gibi kümelenmiş, katı toprağın yüzünde akan kanlardan kızıl gölcükler meydana gelmişti. Fakat arkadan başkaları geliyor, arkadaşlarının cesetlerine basarak tırmanıyorlardı. Kemalettin Sami Paşa fazla bakamadı, başını çevirdi, bu katliamdan ve dökülen kanlardan gönlü bulanmıştı. Sonra, tepeden bir imamın ezan sesini duydu. O zaman anladı ki mevzi ele geçirilmiştir.

Böylece birinci savunma hattı çökmüştü. İkinci ve üçüncü savunma hatlarında da tutunamıyan Yunanlılar, 26 Ağustosu izliyen iki gün içinde dağlık bölgeden kuzeye atılmış, Afyonkarahisar ve Sincanlı ovalarına düşürülmüştü.

Başkumandan, artık ikinci hedef olarak gözlerini Afyonkarahisar'ına dikmişti. Çiğiltepe alındıktan sonra Birinci Ordu, bütün ihtiyatlarını da kullanarak Afyonkarahisar ovasında bozgun durumunda kaçışan düşmanın arkasına düştü. Şimdi bütün tümenler birbirleriyle yarışa girmişlerdi.

Mustafa Kemal, 1310 rakımlı tepe dolaylarında açılan büyük gedikten geçen Albay Benli Kâzım (general) Beyin buyruğundaki Sekizinci Tümenin öğleden sonra saat 17. 30 da Afyonkarahisar'ına girdiğini bir kurmay subaydan öğrendi... Artık Türk Ordusunun karşısında bir düşman cephesi yoktu. 27 Ağustos günü, ancak kaçan ve kovalıyan iki ordu göze çarpıyordu.

Başkumandan, 27 Ağustos akşamı, ertesi gün Afyonkarahisar'a gitmek üzere hazırlık yapılmasını buyurdu. 28 Ağustos sabahı iki yanına Fevzi Paşa ı ve İsmet Paşa'yı alarak, üstü açık otomobili ile Afyonkarahisar'a hareket etti.

Başkumandanın otomobili Afyonkarahisar'a girdiğinde mahalleler ve sokaklar duman ve ateş içindeydi. Havada bir fırın sıcaklığı vardı. Düşman şehirden çekilirken yakabildiği kadar bütün evleri yakmış arkasındabir cehennem bırakmıştı. Halk Mustafa Kemal'in geldiğini görünce yanan evlerini söndürmekten vazgeçerek onu karşılamağa koştu. Bu, arabadakiler için unutulmaz bir an oldu. Halk, kumandanları canının içine sokmak istercesine ve çılgıncasına üzerlerine atılıyor, bir yandan Mustafa Kemal'in bir yandan da Fevzi Paşa'nınve İsmet Paşa'nın ellerini, yüzlerini öpüyorlardı. Otomobil güçlükle her nasılsa yangından kurtulan belediye konağının yanına yanaştı. Mustafa Kemal, Afyonkarahisar'ının altındaki belediye binasında karargâhını kurmuş, ordusunun büyük kısmı ve memleketin üst yanıyla telgraf bağlantısını tekrar sağlamıştı. Nazar boncuğu gibi yanına çağırttığı Halide Edip, onu orada, o gece bir çift lâmbanın ışığında Fevzi ve İsmet Paşalarla harita üzerine eğilmiş, elini kolunu oynatarak konuşurken gördü. Kendisini selâmlamak için ilerlerken öyle coşkun ve sevinçli bir hali vardı ki, Halide Edip'in görüşüne göre, başında yüz güneş birden doğmuş gibi parlıyordu. Sesinin tonu, el sıkışı, içindeki coşkunluğu açığa vuruyordu. Bir devridaim makinesi gibi kendi kendini besliyen sonsuz bir irade gücüne sahip bir adamdı. Halide Edip'in tebriklerine bir kaplanın sesini andıran kocaman bir kah kaha ile cevap verdi. (Evet nihayet

Devamı 16. sayfada

KAYGISIZLAR

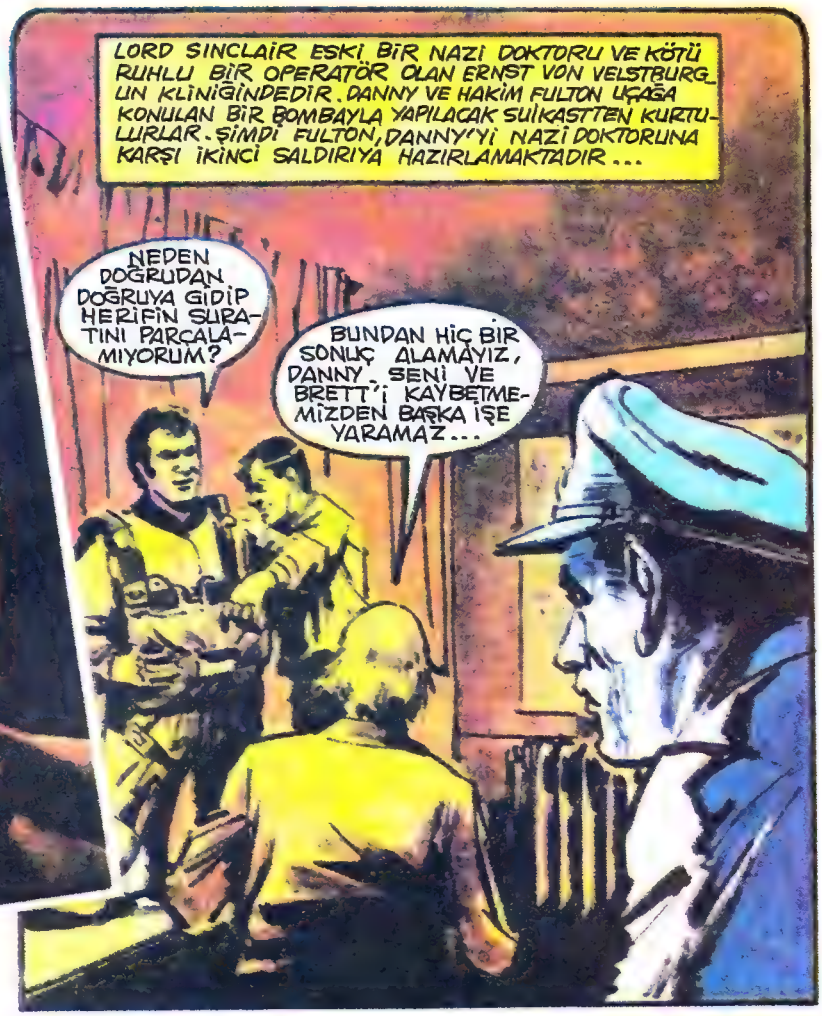

KAYGISIZLAR

KÜÇÜK BİR YER ÜZERİNE ATACAĞIMIZ İÇİN DİKKATLİ OLMALISINIZ...

BİR DE DOKTORDAN BİR İSTEĞİM OLMUŞTU...

ARKADAŞINIZIN KAN ISISI DÜŞÜRÜLMÜŞ İSE BU İLACI ONA YAPARSANIZ KENDİNE GELİR.

SAĞOLUN DOKTOR. ARKADAŞLAR SİZ HAZIRSANIZ BEN DE UÇMAYA HAZIRIM.

AZ SONRA

BİR SAAT 36 DAKİKA GEÇTİ...

SINIRI GEÇTİK. HEDEFİMİZ OLAN BÖLGEYE YAKLAŞIYORUZ BAY WILDE...

YAKINDA GÖRÜŞÜRÜZ, HAKİM FULTON. HOŞÇA KAL!..

İYİ ŞANSLAR DANNY!..

BİR KAÇ SANİYE SONRA...

BU RÜZGÂR İŞİMİ GÜÇLEŞTİRİYOR. O TAŞ YIĞINI ŞURALARDA BİR YERDE OLACAK...

BİRDEN AY BULUTLARDAN SIYRILDI VE DANNY AŞAĞISINI RAHATÇA GÖRDÜ...

İŞTE ŞURADA... BİRAZ AÇIĞA DÜŞMÜŞÜM!

ÜSTA HAREKETLERLE DANNY PARAŞÜTÜ İSTEDİĞİ TARAFA KAYDIRDI...

DİKKATLİ OLMALI. YOKSA DAMDAKİ KAZIĞA ÇAKILIRIM...

DANNY DAMIN ÜSTÜNE GELDİĞİ ZAMAN RÜZGÂR ARTTI...

GALİBA BAŞARAMIYACAĞIM.

TERS BİR BEKLENMEDİK YARDIM İMDADINA YETİŞTİ...

OF!..

KENARA ÇARPTIM AMA OLDU!

DAMA BİR GÖZ ATIN!..

BİR AN ÖNCE PARAŞÜTÜ ÇÖZÜP GÖZDEN KAYBOLMALIYIM...

GALİBA RÜZGÂRIN GÜRÜLTÜSÜYDÜ BU BAY SCHRUBER.

ÖYLE OLACAK!..

OF.. BUNDAN DA KURTULDUN OĞLUM DANNY...

SU DEPOSUNA İYİ Kİ BAKMADILAR. PARAŞÜTÜ ORAYA ATMIŞTIM. ŞİMDİ YOLU BULMALI.

AZ SONRA BİR PENCEREDEN İÇERİYE GİRDİ.

DANNY KENDİSİNİ BİR SOYUNMA ODASINDA BULDU.

BURASI DA NERESİ ACABA?..

ŞUNLARA BAK... BİRİSİ ÜZERİNDE ÇALIŞIYORLAR...

AMELİYAT ODASINA BİRİ GELMEKTE GEÇ KALMIŞTI...

ACELE ET... DOKTOR HERKESİN ZAMANINDA GELMESİNİ İSTİYOR...

SENDE DE ONUN KAFASI OLSAYDI SEN DE İSTEDİĞİN EMİRLERİ VEREBİLİRDİN OTTO... ACELE ET, AMELİYAT ÖNLÜĞÜNÜ GİY. İŞ ÖNEMLİ...

ERKEN SAATLERDE AMELİYAT YAPMASINI SEVİYOR AMA BİZİM İÇİN ZOR OLUYOR

ÜSTÜNÜ DEĞİŞTİKTEN SONRA LORD SİNCLAİR'İN GETİRİLİŞİNDE HAZIR BULUN. MASAYA İLK O YATACAK.

DEVAMI HAFTAYA

12. sayfadan devam

bu işi yaptık.) Fevzi Paşa keyifli zamanlarında yaptığı gibi sağ göğsüne vuruyor ve dişlerini emiyordu. Ortada aşırı bir dostluk havası vardı.

30 Ağustos sabahı genel karargâhını öteye, daha öteye. Dumlupınar dolaylarına doğru götürdü. Burada, geri çekilmeğe çalışan Yunan Ordusu, etrafı çalılık tepelerle örtülü yumurta biçiminde bir çukura sıkıştırılmıştı. Bu sırada 2. Ordu I. Ordu ile birleşmek için ilerlemekteydi. Yunanlıların batısında, hiçbir kuvvetin aşamıyacağı koca Murat dağı vardı. I. Ordu ise çevrelerinde ki düğümü dahada sıkıştırmak için güneyden ve doğudan onlara yaklaşıyordu. Yunanlılar, dar Kızılca Dere vadisinden batıya doğru giden tek bir yol dışında, her yandan çevrilmiş durumdaydılar. O gün, ilk taarruzdan dört gün sonra, ordularının yarı mevcudu yok edilmiş, ya da esir alınmıştı. Harp malzemelerinin tümünü kaybetmişlerdi. İçlerinde Yunan Ordularının komutanı General Trikopis'le maiyetinin de bulunduğu büyük bir kol, girişini iki iki Türk tümenini tuttuğu, 3. bir tümeninde çıkışını kapatmak için hızla ilerlediği bir vadide kapana kısılmış gibiydi.

Bu sıralarda Balmahmut'ta bulunan I. Ordu karargâhında kumandanlarla konuşurken iki gün önce esir edilmiş birkaç Yunan subayını getirdiler. Aralarında bir dekurmay subay vardı. Başkumandan onu yanına çağırttı. Ona çay ısmarlıyarak savaş durumu hakkında bilgi almak istedi. Subay :

-İki gün önce esir düştüm. Bu yüzden yeni savaş durumunu bilemem, dedi. Bunun üzerine Başkumandan haritayı açtı ve bu sıradaki savaş durumunu ona gösterdi... Düşman subayı, ordusunun demir bir çember içine düştüğünü hemen anladı. Sonra elinde olmıyarak parmağını harita üzerinde gezdirdi :

-Bu duruma göre iki kolordu kumandanımızla tümen kumandanımızın, birliklerinizin çemberi içinde bulunduğunu sanıyorum, dedi.

Hemen telefona sarılan Başkumandan, Yunan subaylarının verdiği bilgiyi anlattı ve çemberi içinde ki düşmanı kumandanlarının esir edilmelerini istedi.

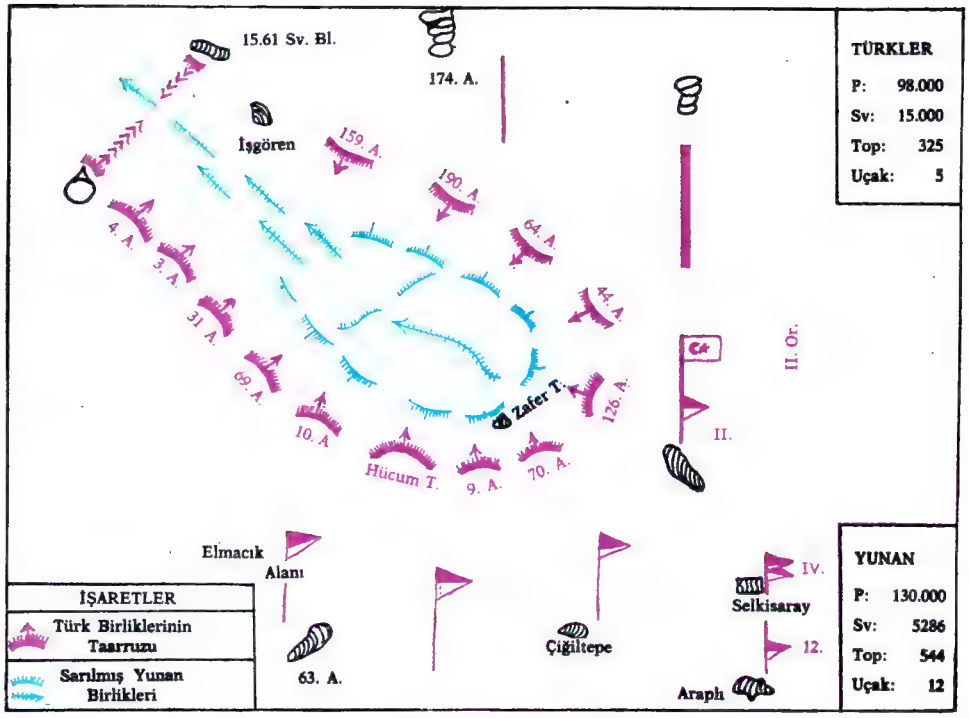

30 Ağustos harekâtı

Bu buyruk üzerine Yunan subayı baygınlık geçirir gibi oldu. Başkumandanın verdiği emrin korkunçluğunu anlamıştı. Türkçe bilmediğini söyliyerek, tercüman aracılığıyla konuşan subayın beti benzi atmış, elini alnına götürmüştü. Masanın üstünde tütüp duran çayı bile içmeğe eli varmıyordu. Bunaldığını, çadırdan çıkmak istediğini söyledi. Hemen onu dışarı çıkardılar. Herkes onun Türkçe bildiğini ve bunu saklamakta olduğunu anlamıştı. Yaver Salih Bozok Bey onu dışarı çıkararak Türkçe :

-Nerelisin? diye sordu. Subay, Selânikli olduğunu, Kulekahveleri mahallesinde oturduğunu söyleyince Salih Bey de şaşırdı. Zira o da Selânik'in o mahallesindendi. Bunu düşman subayına söyledikten sonra,

-Neden o güzel Selânik'i bırakıp buralara geldin? diye sordu.

-Askerim, emir aldım.

30 Ağustos netice savaşlarına ve Dumlupınar Büyük Meydan Muharebesi'ne yol açan 29 Ağustos gecesi son durumunu, Başkumandan Gazi Mustafa Kemal, hem de bu savaşların ceryan ettiği Dumlupınar'da şöyle anlatmıştır :

"29/30 Ağustos gecesi sabaha karşı, Garp Cephesi Harekât Şubesi Müdürü Tevfik Bey (Bıyıklıoğlu), bermutat o saate kadar, muhtelif karargâhlardan ve her taraftan gelen raporlara göre, harita üzerinde tesbit ve işaret ettiği vaziyeti umumiyeyi İsmet Paşa'ya göstermiş ve o da, derhal Paşa'ya göster emriyle Tevfik Beyi yanına göndermişti. "Afyonkarahisar belediye dairesinde, bana tahsis edilen odada yatmakta idim. Beni uyandıran Tevfik Beyin gösterdiği haritaya baktım. Haritada gördüğüm şey şu ki, ordularımız düşmanın mühim kuvvetlerini kuzeyden, güneyden ve batıdan çevirmeye müsait bir vaziyet almış bulunuyorlardı. Şu halde tasavvur ettiğimiz ve azami neticeyi temine deceğini ümit ettiğimiz vaziyetler tahakkuk ediyordu. Derhal Fevzi ve İsmet Paşaları çağırınız dedim. Üçümüz toplandık... Vaziyeti bir daha mütalâa ettik ve gördük ki, Türkün hakiki kurtuluş güneşi, 30 Ağustos sabahı ufuktan bütün şaşaası ile doğacaktır... Bu karara göre ordulara, saat 6.30 da yeni emir ve talimat yazıldı. Fakat durum o kadar, sür'at ve şiddet talep ediyordu ki, bu yazılı emirle yetinmek, ihtiyata uygun olamazdı. Onun için Fevzi Paşa hazretlerinden Altıntaş ve güneyinden hareket eden Birinci Ordumuz ve bunun batısında bulunan Süvari Kolordumuzun yanına bizzat giderek, tasavvurlarımıza göre hareketi tanzim buyurmalarını rica ettim.

Saatler ilerledikçe gözlerimin önünde gelişen manzara şuydu: Düş

man Başkumandanının, şu karşı - ki tepede, son gayretiyle çırpındı - ğını görür gibiydim. Bütün düşman mevzilerinde büyük bir heyecan ve helecan var. Artık toplarının ve mit ralyözlerinin ateşlerinde sanki öl - dürücü hassa kalmamıştı.

Bu ovanın kuzeyinden ve güneyinden birbirlerini takip eden avcı hatlarımızın guruba yaklaşan güneşin son şuaları ile parlıyan süngüleri her an daha ileride görülüyordu. Düşman mevzilerini saran bir daire üstünde mevzi almış olan bataryalarımızın fasılasız ve amansız ateşleri düşman mevzilerini, içinde barınılamaz bir cehennem haline getiriyordu. Güneş batıya yaklaştıkça, ateşli, kanlı, ölümlü bir kıyamet kopmak üzere bulunduğu bütün ruhlarda hissolunuyordu..."

"Ordular.' İlk hedefiniz Akdenizdir, İleri.'"

Savaş meydanından dönen Başkumandan, Çal köyde Fevzi Paşayla ve İsmet Paşayla birleşti. Burası da yakılmış, yıkılmış, insanları ya öldürülmüş ya da kaçmıştı.

Yıkık bir evin önünde, kırık bir kağnı buldular. Döşemesi ve oku üzerine şöylece ilişerek olup bitenleri birlikte görüştüler. Kazanılan zaferin, toptan bir yengiye dayan - dığını, artık, İzmir'e ve Bursa' ya doğru çok hızlı bir yürüyüş yapma nın gerektiğinde karar kıldılar. Artık, Yunan ordusu dökünütülerini bu yönlerde izlemekten başka yapacak iş kalmıyordu. Bu karar üzerine Başkumandan, Türk Ordusuna şu ün lü emri yazdı :

"Türkiye Büyük Millet Meclisi Ordularına,

Afyonkarahisar, Dumlupınar büyük meydan savaşında zalim ve mağrur bir ordunun asıl unsurlarını inanılmıyacak kadar az bir zamanda yok ederek büyük ve soylu ulusumuzun fedakârlıklarına değer olduğunuzu isbat ediyorsunuz. Sahibiniz olan Büyük Türk Ulusu, geleceğine güvenmekte haklıdır. Savaş meydanındaki beceriklilik ve fedakârlığınızı yakından gözlüyor ve izliyorum. Ulusumuzun, hakkı - nızdaki değerlendirmelerine aracılık etmek ödevini durmadan ve sürekli olarak yapacağım. Başkumandanlığa tekliflerde bulunulmasını cephe kumandanına emrettim. Bütün arkadaşlarımın Anadolu' da daha başka meydan savaşları verileceğini göz önüne alarak ilerlemesini ve herkesin akıl güçlerini, yiğitlik ve vatanseverlik kaynaklarını yarışma ile göstermeyi sürdürmesini isterim. İlk hedefiniz Akdenizdir, ileri!"

Oradan (Çal köyden) ayrılan Başkumandan ve kumandanlar Dumlupınar köyüne geldiler. Köyün kadınları Mustafa Kemal'in etrafını aldılar. Öclerini aldığı için ona teşekkür ettiler.

Başkumandan Nureddin Paşa - ya : Bana Kızılca Dereyi gösterin dedi, Paşa Kızılca Dereyi göster - di. Dört buçuk Yunan tümeni bu derede tuzağa düşürülerek yol edil - mişti.

Bir ara Halide Edip'le Nureddin Paşa savaş alanını gezmeye gittiler. Döndüklerinde Başkumandanı dinlenir buldular.

Bu subayın kim olduğunu biliyor musun?

Ahmet Çavuş yanına bölüğün - den iki er alarak keşif için dağa tırmanmaya başladı. Biraz sonra onların ardından kırk kişi daha gelecekti. Alaca karanlıkta tepenin boyun noktasına vardılar... Dikkatle bakınca bir kuytuda beş on Yunan subayının oturduğunu gördüler Ahmet Çavuş, hemen belindeki bombalardan birini yakalayıp fırlatmağa hazırlanarak :

-Davranmayın, teslim olun, diye bağırdı. Subaylar ellerini havaya kaldırdılar. Ahmet Çavuş önündeki bir subayın atını yularından yakalayarak çekti. Yunan subayları :

-Ne kadar gücünüz var? diye sordular. Ahmet Çavuş :

-Üç ordu. Tümünüz kuşatıldınız. Ya teslim olacaksınız, ya da sizi grup ateşine vereceğiz, dedi. Subaylardan birisi :

-Hangi birliğe kumanda ediyorsun?

-Alay kumandanıyım.

-Rütben nedir?

-Başçavuş.

Subaylar şaşırmışlardı. Ahmet Çavuş :

-Ne şaşırdınız, bizde onbaşı - dan bile tümen kumandanı var. Bu sırada yarbay Hüseyin Hüsnü Beyle tabur kumandanı Fuat Bey de e - sir edilen Yunan subaylarının yanına geldiler. Hüseyin Hüsnü Bey, düşman subaylarından birini eliyle göstererek, Ahmet Çavuş'a sordu:

-Bu subayın kim olduğunu biliyor musun?

-Nebileyim. Elin düşmanı. Babamın oğlu değil ya bileyim...

Tabur kumandanı, gözlerini fal taşı gibi açarak Ahmet Çavuş 'a bağırdı :

-Trikopis! Trikopis! Yunan başkumandanı'.

Trikopis'le öbür subayları Mustafa Kemal'in bulunduğu Uşak'a götürdüler.

Mustafa Kemal 30-31 Ağustos gecesi Hacı Anesti için hazırlanan yağlı boyalı bir odada Trikopis'i karşıladı. Başkaca II. Kolordu Kumandanı Diyenis, Kurmay başkanı Albay Yuvanis, 13. Tümen kumandanı Albay Vandelis **de vardı...**

GEÇMİŞ OLSUN MAJESTE !

Yugoslavya Kıralı Alexander, Atatürk'ü ziyaret ettiği sırada bir konuşma esnasında Kıral, Atatürk'e :

-Size bir sırrımı söyliyeceğim, dedi.

Ve biraz sonra karşılıklı oturdukları zaman ilâve etti :

Eğer bazı Avrupa devletlerinin vaadlerine kanmış olsa idik, Yunanlıların yerine, Anadoluya biz çıkacaktık...

Atatürk gülerek kıralın elini sıktıktan sonra :

-O halde geçmiş olsun majeste, dedi...

ZEHİR HAFİYE — Esrarlı kilit

Türkçesi: Halit KIVANÇ

3

BİLİYORUM...
İYİ AKIL ETTİN! ORADAN TEPENİN RESMİNİ ÇEKEBİLİRSİN!

İSTEMİYORUM... AŞAĞI İNMEK İSTİYORUM...
DUR.. BİRAZ SU GETİREYİMDE TEMİZLEN...

HAYIR, YAPMA!
MERAK ETME, SABIRLI OL...

BAK, NASILDA BAŞARDIM!!
SPLOOSH!

BİRAZ DAHA SU GETİRMELİYİM...

HEY...BEN ORMAN BEKÇİSİYİM!.. SİZE KANUNLARI OKUYACAĞIM...

"ÇAMUR ÇAĞLAYANINA HERHANGİ BİR ŞEY ATMAK YASAKTIR..."
BU HORTUM İŞE YARIYACAK...

"...BU KURALLARI ÇİĞNEYENLER HAPİS CEZASINA ÇARPTIRILIR...
WHOOSH!
...SİZE DURUMU BİLDİRMEK GÖREVİM...
AAAA.. GİTMİŞ!
EVET GİTMİŞ!
AMA BEN ONU ARIYORUM, BAY BEKÇİ BAŞI...
BEN DE!
ÇİĞNEDİİİİ... KANUNLARI ÇİĞNEDİ...
YAAA..HIIIIM!
ASLINDA İYİ ADAMDI...
...İŞTE! ORADA!
BAYIM, BAYIM..BEKÇİ SENİ ARIYOR!
İŞTE.. ORADA!

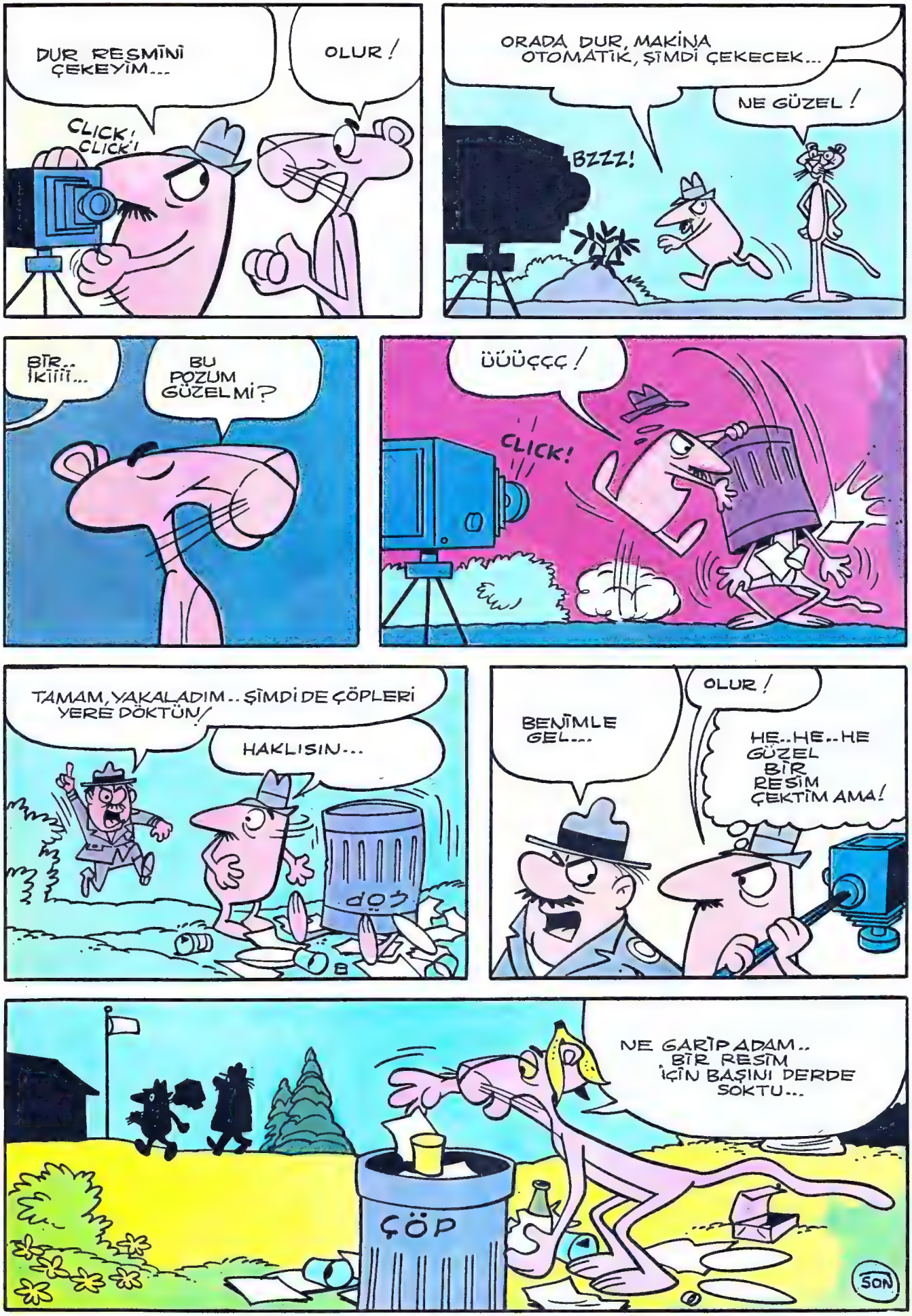
DUR RESMİNİ ÇEKEYİM...
CLICK! CLICK!
OLUR!
ORADA DUR, MAKİNA OTOMATİK, ŞİMDİ ÇEKECEK...
BZZZ!
NE GÜZEL!
BİR.. İKİİİİ...
BU POZUM GÜZEL Mİ?
ÜÜÜÇÇÇ!
CLICK!
TAMAM, YAKALADIM.. ŞİMDİ DE ÇÖPLERİ YERE DÖKTÜN!
HAKLISIN...
ÇÖP
OLUR!
BENİMLE GEL...
HE..HE..HE GÜZEL BİR RESİM ÇEKTİM AMA!
NE GARİP ADAM.. BİR RESİM İÇİN BAŞINI DERDE SOKTU...
ÇÖP
SON

ÖRÜMCEK ADAM

10

Gangster Jenkins'in karargahında Jenkins adamı lippi'ye güç eldivenleri denemesini yaptırırken, örümcek çocuk ortaya çıkar...

ÇELİK TELLERLE SARDIM SENİ..ŞİMDİ SÜTÜNLARA DOKUN BAKALIM...
AMAAAN!
DOKUNMA SÜTUNA!

KRRUUMBLE
APTAL.. SANA SÖYLEMİŞTİM!!

ÖRÜMCEK ÇOCUK KURBANI İLE OYNUYORDU...
OYUNA DEVAM EDELİM!
DAM SALLANIYOR.. BİNA ÇÖKECEK! LİPPİ ELDİVENLERİNİ TEKRAR BİRBİRİNE VURSANA!

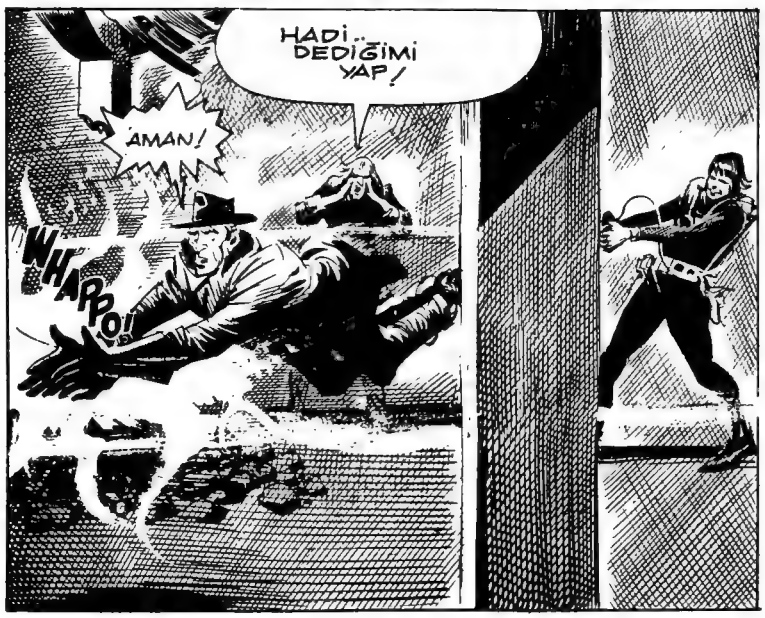
HADİ.. DEDİĞİMİ YAP!
AMAN!
WHAPP!

OF BE! YAŞA ŞEF KURTULDUK!
SUS ARTIK LİPPİ... ÖRÜMCEK ÇOCUK DA ÖRÜMCEK ADAM KADAR GÜÇLÜYMÜŞ!

KURŞUN BİLE ONA TESİR ETMİYOR...
ELBİSEME KURŞUN İŞLEMEZ!

ÖRÜMCEK ÇOCUK LİPPİYİ SERBEST BIRAKIR
HAYDİ İN BAKALIM AŞAĞIYA!
HEEY!
OF!

GANGSTERLERİ SIRAYA DİZDİ..
ELLER YUKARI.. YERİNİZDEN KIPIRDAMAYIN!
ÖRÜMCEK ÇOCUK, DELİLİK ETME..BENİ KIZDIRMAYA BAŞLADIN...

SİZE SALDIRMAYA DEĞİL, PAZARLIĞA GELDİM... ÖNCE GÜCÜMÜ İSPAT ETMEM GEREKİYORDU!

NE İSTİYORSUN?
SİZİNLE ORTAK BİR ÇALIŞMA! ÖRÜMCEK ADAMA KARŞI BİRLİK OLALIM- TAMAM MI?

ONDAN NİYE BU KADAR NEFRET EDİYORSUN?
PEKİ... SANA KİMSENİN BİLMEDİĞİ BU SIRRI AÇIKLAYACAĞIM!
DEVAMI HAFTAYA

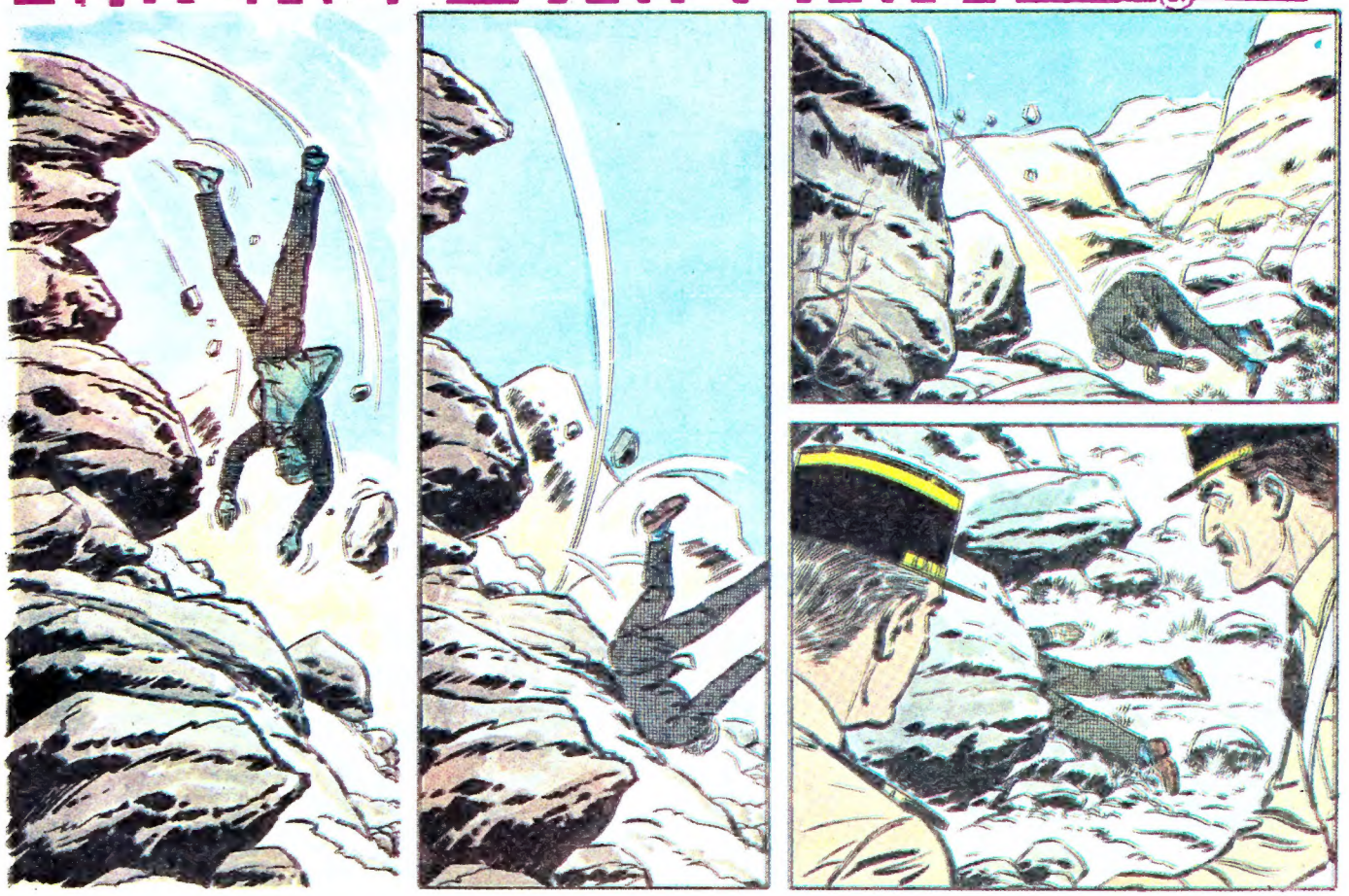

HALA SOLUNUM YAPIYOR... AMA DURUMU UMUTSUZ GÖRÜNÜYOR. ONUNLA BİZ İLGİLENİYORUZ...
TEŞEKKÜR...

OH!.. KORKUNÇ RÜYA BİTTİ EN SONUNDA... SEKİZ GÜN UYUMAK İSTERİM...
BU BENİ ŞAŞIRTTIRDI. ZİRA KAYGILANMAMAN İÇİN SANA SÖZÜNÜ ETMEDİM... FAKAT STEVE'DEN HABER ALDIM, MANS'TA İŞLER İYİ DEĞİL... BENZİN BESLEMESİNİ AYARLAYAMIYORLARMIŞ...

NE ?.. FAKAT BU OLAMAZ !.. FABRİKADAKİ DENEMELERDE, YENİ TİP GÜÇLÜK ÇIKARMADAN ÇALIŞMIŞTI... EE ?.. NİÇİN ŞİMDİ ?!!
ŞÜPHESİZ BİR SICAKLIK SORUNU... MANS'TA DA HAVA SICAK... YAZIK Kİ BURADAKİ DERTLERİMİZ YÜZÜNDEN KENDİM ORAYA GİDİP BAKAMIYORUM...

JEAN-PİERRE, ARABAYA !... OTELE GİDİYORUZ !...

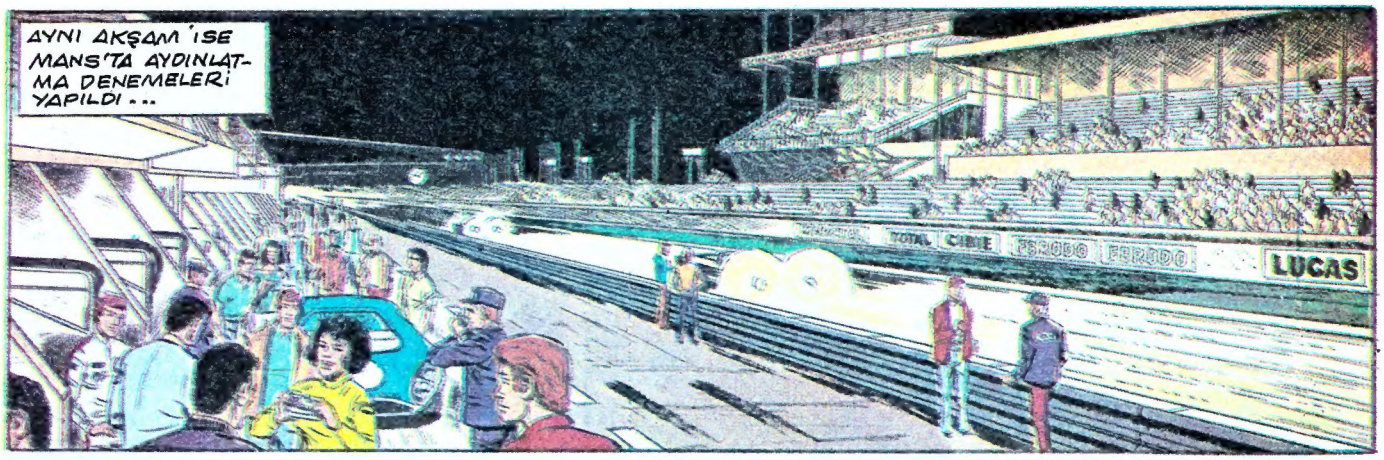
AYNI AKŞAM İSE MANS'TA AYDINLATMA DENEMELERİ YAPILDI...
LUCAS

HELLO MİCHEL... SONUNDA GELDİN Mİ?..
BU YAKIT ALMAMA ÖYKÜSÜ DE NEDİR?..

NE ÖYKÜSÜ?.. FAKAT BURADA HER ŞEY İYİ GİDİYOR!..
FAKAT O HALDE?
BU SENİ KORKUNÇ RÜYANDAN ÇEKİP ÇIKARMAK VE ASIL KONUNA YÖNELMEK İÇİN JEAN-PIERRE'İN APTALCA BİR FİKRİYDİ... AMA BAŞARDI...

STEVE, HERŞEYİN İYİ GİTTİĞİNDEN EMİN MİSİN?
ELBETTE...

HERŞEYİN DÜZGÜN OLDUĞUNU SÖYLÜYORSUN...
AMA EVET DEDİM!..

YENİ TİPİN DURUMU TAM...
EVET EVET VE EVET... YENİ TİP KUSURSUZ VE 24 SAAT YARIŞINI KAZANACAĞIZ. HOŞUNA GİTMEDİ Mİ?.. HIH?..

EVET...GİTTİ... İÇİM DE RAHAT ETTİ... ŞİMDİ UYUYABİLİRİM. HEM DE 24 SAAT...
HEY HO!? DEMEK ÇOK HOŞUNA GİTTİ?... SEN GÜNEYDE KEYFİNCE GEZERKEN BÜTÜN DENEMELERE BEN GİRDİM BURADA...
BIRAK ONU GİTSİN, STEVE... ÖĞRENDİĞİN ZAMAN...
WROOOAA
Son

Eğlenceli Bulmacalar

Bu resimde 7 gariplik var. Bu gariplikleri bulabilir misiniz ?

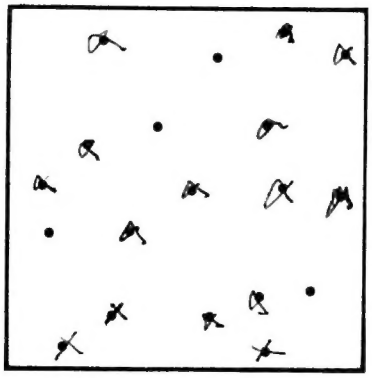

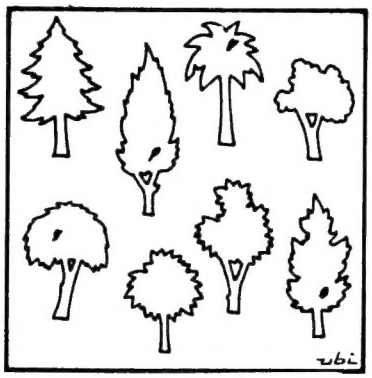

Üstteki ve alttaki karelere bakınız. Üst karede ki noktaların alt karede ki 8 ağacın hangilerinin tam içine gelebileceğini bulunuz .

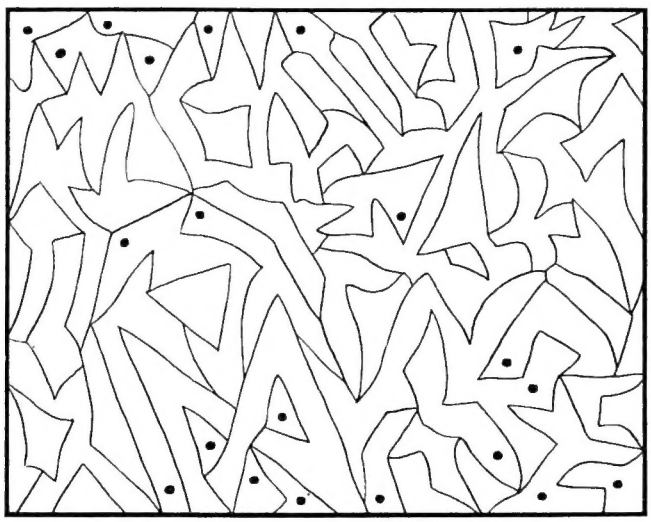

Noktalı bölgeleri karalayınız.

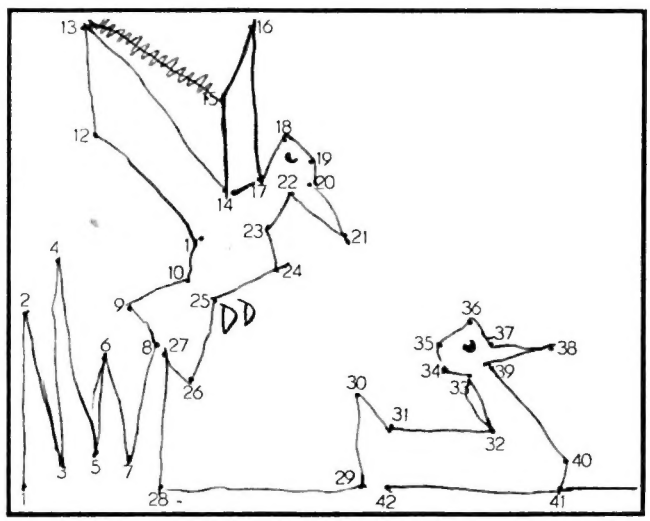

Numaraları 1'den 42 ye kadar birleştiriniz.

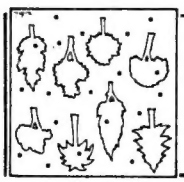

CEVAPLAR

SAÇMA LIKLAR/B1:Kuş yuvasında balık, B7:At kuyruklu köpek, D2:Boğa-ya bınmış süvari, D3-4:At üstünde tilki, D4-5:Yarı adam yarı at, E3:Ge-yik üstünde adam, E7-8:Ayrı ağaç üstünde değişik meyveler ● KARELER

Yasemin Kumral

Girne'den yol bağladık plâğını 50 okurumuz için imzaladı